

Finansministeriet
Budgetdepartementet
26. marts 1990

S 90-054-52

Ad spørgsmål 8-9 vedrørende L 178 om forslag til lov om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring

Spørgsmål 8:

»I besvarelse af udvalgets spørgsmål 7) har ministeren anført følgende:

»Det er således sikret, at Statsanstaltens midler, som efter det anførte ikke i noget betydeligt omfang kan udlånes til holdingselskabet, er beskyttet mod kreditorforfølgelse fra holdingselskabets kreditorer og dets eventuelle konkursbo.«

Denne bemærkning bedes uddybet.«

Svar:

Beskyttelsen af Statsanstaltens midler mod retsforfølgning fra holdingselskabets kreditorer følger for det første af, at kreditorerne i holdingselskabet ikke kan søge sig fyldestgjort i aktiverne i datterselskabet, Statsanstalten for Livsforsikring A/S.

Det følger yderligere af § 129, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at Statsanstalten for Livsforsikring A/S ikke må foretage udlån til eller investeringer i holdingselskabet på mere, end hvad der svarer til 2 pct. af de samlede passiver i Statsanstalten.

Det bemærkes i den anledning, at det følger af den kendelse fra Forsikringsnævnet, som jeg har anført i mit svar på spørgsmål 7, at ovennævnte begrænsning i Statsanstalten for Livsforsikring A/S's adgang til at anbringe sine midler i holdingselskabet gælder uanset, at de to selskaber er i samme koncern. Bestemmelsen i § 129, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter § 129, stk. 1, ikke finder anvendelse på dispositioner mellem selskaber i samme koncern, vil således ikke gælde i forholdet mellem de to selskaber.

Spørgsmål 9:

»I tilknytning til ministerens besvarelse af spørgsmål 6 bedes ministeren bekræfte, at man ved salget af holdingselskabet sikrer, at hovedaktionæren er forpligtet til at lade egenkapitalen på ca. 2,3 milliarder kr. og de såkaldte skjulte reserver på ca. 8,7 milliarder kr. tilføre forsikringstagerne.«

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget er det vigtigt for regeringen, at privatiseringen gennemføres under respekt af forpligtelserne over for forsikringstagerne, de forsikrede og tredjemand, herunder at deres berettigede bonusforventninger også vil kunne opfyldes efter privatiseringen.

Det er en af årsagerne til, at der er foreslået en række restriktioner i de kommende aktionærs dispositionsret over den privatiserede virksomhed. Det er således formålet med forslaget i § 20, stk. 3, i udkastet til vedtægter for livsforsikringsaktieselskabet at sikre, at Statsanstaltens midler også kommer forsikringstagerne til gode fremover.

Med hensyn til de urealiserede værdier vil de berettigede bonusforventninger blive sikret i de vilkår for salget af majoritetsaktieposten, som skal fastlægges med Finansudvalgets godkendelse, således at den kommende majoritetsaktionær forpligter sig til, at disse midler løbende vil komme de forsikrede til gode, efterhånden som de realiseres.

Under henvisning til ovenstående og til mit svar på udvalgets spørgsmål 6 kan jeg svare bekræftende på dette spørgsmål.